

EXHORTACIÓ PASTORAL EVANGELII GAUDIUM del papa Francesc

TEMPTACIONS DELS AGENTS PASTORALS.

GUIO

78.

S'ACCENTUA LA PREOCCUPACIÓ PELS ESPAIS PERSONALS D'AUTONOMIA: això porta a viure les tasques com si no fossin part de la pròpia identitat.

ACCENTUACIÓ DE L'INDIVIDUALISME+CRISI D'IDENTITAT+CAIGUDA DEL FERVOR

79.

Des del món s'intenta transmetre DESENCANT i desconfiança cap al missatge de l'Església.

DESENVOLUPAMENT D'UNA ESPECIE DE COMPLEX D'INFERIORITAT que porta a relativitzar o ocultar les pròpies conviccions i identitat cristiana.

80.

RELATIVISME PRACTIC EN LA FORMA DE VIDA : Actuar com si Déu ni els germans no existissin.

81.

MANCA DE COMPROMIS I DE PERSEVERANCIA en la realització de les tasques apostòliques.

Les persones necessiten imperiosament preservar els seus espais d'autonomia, el seu temps lliure.

82.

PERESA PASTORAL.

Orígens: 1-Excés d'activitats

2-Activitats mal viscudes, sense les motivacions adequades

3-Projectes irrealitzables

4-No acceptar la costosa evolució dels processos.

5-Somnis d'èxits imaginats per la pròpia vanitat.

6-Despersonalització de la pastoral: perdre el contacte amb les persones.

7-Inmediatisme: no es tolera fàcilment la contradicció, un aparent fracàs, una crítica, una creu.

83.

MANCA D'ALEGRIA EVANGELITZADORA.

Aparentment a l'Església tot va amb normalitat, però... Psicologia de la tomba: desil·lusió, foscor, tristesa ensucrada, falta d'esperança, i cansament interior.

84.

ELS MALS DEL NOSTRE MON NO PODEN SER EXCUSES PER REDUIR LA NOSTRA DONACIO I EL NOSTRE FERVOR.

SON DESAFIAMENTS PER A CREIXER.

85.

Una de les temptacions més serioses és la CONSCIENCIA DE DERROTA.

Ningú no pot emprendre una lluita si per endavant no confia plenament en el triomf.

86.

DESERTIFICACIÓ ESPIRITUAL.

En el món contemporani són molts els SIGNES DE LA SET DE DÉU.

Som cridats a ser persones-càntirs per donar de beure als altres.

Hem de mantindre viva l'esperança.

87.

MAJORS POSSIBILITATS DE COMUNICACIÓ es tradueixen en més possibilitats de trobament de solidaritat entre tots.

TANCAR-SE EN SI MATEIX és provar el verí de la IMMANENCIA, de l'EGOISME

88.

EL MON ACTUAL ENS PORTA A RENUNCIAR AL REALISME DE LA DIMENSIÓ SOCIAL DE L'EVANGELI.

Cal superar les ACTITUDS DEFENSIVES, de sospita, de desconfiança permanent, de temor.

L'Evangeli ens invita sempre a córrer el RISC del TROBAMENT amb els altres.

89.

LAÏLAMENT pot expressar-se en una FALSA AUTONOMIA que EXCLOU DÉU.

L'INDIVIDUALISME MALALTIS pot trobar en el fet religiós una FORMA DE CONSUMISME ESPIRITUAL.

90.

En la nostra societat creixen diverses FORMES D'ESPIRITUALITAT del BENESTAR que:

1-Es redueixen a una RECERCA INTERIOR INDIVIDUAL i TANCADA,

2-No inclouen una relació personal amb Déu sinó amb ENERGIES harmonitzadores

3-És una recerca sense compromisos fraterns.

91.

HEM D'APRENDRE A DESCOBRIR JESUS EN ELS ALTRES.

NO ES UNA SOLUCIO ESCAPAR d'una relació personal i compromesa amb Déu i amagar-se i treure's de damunt els altres.

L'UNIC CAMI CONSISTEIX A APRENDRE A TROBAR-SE AMB ELS ALTRES AMB L'ACTITUD ADEQUADA, ACCEPTAR-LOS COM A COMPANYS DE CAMI.

92.

La veritable guarició és una FRATERNITAT MISTICA: saber descobrir Déu en cada ésser humà.

Els deixebles del Senyor són cridats a viure com a COMUNITAT.

L'amor de Déu ens ajuda a tolerar les molèsties de la convivència.

93.

MUNDANITAT ESPIRITUAL que s'amaga rere aparences de religiositat.

Es busca la GLÒRIA HUMANA i el BENESTAR PERSONAL en comptes de la GLÒRIA del SENYOR.

Jesús ja els hi retreia als FARISEUS.

94.

Aquesta MUNDANITAT ESPIRITUAL pot alimentar-se de dues maneres:

- 1) GNOSTICISME
- 2) NEOPELAGIANISME AUTORREFERENCIAL I PROMETEIC

GNOSTICISME

FE TANCADA EN EL SUBJECTE.

Només interessa una experiència, uns raonaments, uns coneixements que ens RECONFORTIN I IL·LUMININ.

NEOPELAGIANISME autorreferencial i prometeic

Els qui només confien en les seves pròpies forces i se senten superiors als altres perquè compleixen determinades normes (cert estil catòlic propi del passat).

Aquesta suposada seguretat doctrinal dóna lloc a un ELITISME NARCISISTA: en comptes d'evangelitzar el que es fa és analitzar, controlar i classificar els altres. NI JESÚS NI ELS ALTRES INTERESSEN.

95.

La MUNDANITAT ESPIRITUAL intenta "DOMINAR L'ESPAI DE L'ESGLÉSIA" i S'AMAGA al darrere de moltes ACTITUDS d'AUTOCOMPLAENÇA EGOCENTRICA:

- 1.-Atenció ostentosa de la litúrgia, de la doctrina, sense preocupar-los que l'Evangell estigui realment viu en el Poble de Déu i en les necessitats concretes.
- 2.-Fascinació per mostrar conquestes socials i polítiques.
- 3.-Vanaglòria per la gestió d'affers pràctics.
- 4.-Mostrar-se a un mateix en una densa vida social plena de sortides, reunions, sopars, recepcions.
- 5.- Funcionalisme empresarial: planificacions, estadístiques, avaluacions on EL PRINCIPAL BENEFICIARI NO ÉS EL POBLE DE DÉU sinó L'ESGLÉSIA COM A ORGANITZACIÓ.

NO PORTA EL SEGELL DE CRIST.

96.

EI PECAT DEL "CALDRIAFEISME":

Ens entretenim vanitosos parlant com a mestres espirituals i savis pastorals sobre el que caldria fer, però no fem res

La VANAGLÒRIA ens porta a somiar amb plans apostòlics expansionistes, i oblidem la NOSTRA HISTÒRIA D'ESGLÉSIA de sacrificis, de lluita quotidiana, de constància en el treball, i per damunt de tot d'ESPERANÇA.

97.

Estar CENTRATS en nosaltres mateixos, AMAGATS EN UNA APARENÇA RELIGIOSA BUIDA DE DÉU.

El qui ha calgut en aquesta mundanitat:

- Mira de dalt i de lluny als germans.
- Desqualifica qui el qüestiona.
- Destaca constantment els errors aliens.
- S'obsessiona per l'aparença.
- No aprèn dels seus pecats ni està obert al perdó.

Aquesta mundanitat ens ASFIXIA ⇒ L'Esperit Sant ens allibera.

CAL QUE L'ESGLÉSIA ES POSI EN MOVIMENT I CENTRI LA SEVA MISSIÓ EN JESUCRIST.